SVOBODA — СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. C. No. 113. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JUNE 16, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 16-го ЧЕРВНЯ 1993. Ч. 113. РІК C.

ПОРЯДОК ПОХОРОНІВ ПАТРІЯРХА

ВСЕЧЕСНОМУ ДУХОВЕНСТВУ І ПОБОЖНИМ ВІРНИМ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В ЗСА, АРХИЄРЕЯМ, ВСЕЧЕСНОМУ ДУХОВЕНСТВУ І ПОБОЖНИМ ВІРНИМ УАПЦЕРКВИ В ДІЯСПОРІ, ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННІШИМ АРХИЄРЕЯМ, СВЯЩЕНИКАМ, ПАСТОРАМ І ПОБОЖНИМ ВІРНИМ УКРАЇНСЬКИХ ХРИСТИЯНСЬКИХ ЦЕРКОВ І ГРОМАД, ВСІМ ЧЛЕНАМ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ І УСТАНОВ, ВІД СОБОРУ ЄПИСКОПІВ І КОНСИСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В З'ЄДНАНИХ СТЕЙТАХ АМЕРИКИ

Улюблені брати і сестри у Господі нашім Ісусі Христі:

У п'ятницю, 11-го червня року Благодаті 1993, Господь і Спаситель наш Ісус Христос покликав до Себе Свого вірного слугу, Патріярха Київського і всієї України Мстислава І, у 96-му році свого життя, 52-му році єпископства і у третьому році свого патріяршого служіння.

Похоронні обряди:

а) Понеділок, 21-го червня, о год. 1-ій по полудні перевезення тіла спочилого Патріярха Мстислава І до церкви-пам'ятника святого Первозванного Апостола Андрія у Савт Бавнд Бруку, Ню Джерзі, і відслуження Панахиди. О год. 7-ій вечора: перша частина чину священичого похорону.

б) Вівторок, 22-го червня, о год. 7-ій вечора: друга частина чину священичого похорону.

г) Середа, 23-го червня, о год. 9:30 ранку: Архиєрейська Літургія святого Іоана Золотоустого і Чин Похорону у церкві-пам'ятнику.

Поминальна трапеза відбудеться у головній залі Дому Української Культури зараз після похорону. Бажаючих висловити усне співчуття на поминальній трапезі проситься керуватися цими вказівками: промовці повинні зголоситися до керуючого програмою поминальної трапези, всі промови обмежені до 3-ох хвилин, промовці повинні передати наперед свої промови до Консисторії. Всі промови будуть видрукувані в спеціяльному поминальному виданні „Українського Православного Слова".

Повідомивши Вас про цю сумну вістку, просимо ваших молитов за спокій душі св. п. Патріярха Мстислава І, і втіху духовних дітей Української Православної Церкви, що її Господь доручив відданій опіці спочилого.

Вічна пам'ять спочилому Патріярхові Мстиславові!

† Константин
в.о. Митрополита УПЦеркви в ЗСА

† Антоній
Архиєпископ Нюйоркський і Вашінгтонський
За Консисторію
Протопресвітер
Василь Дяків

ОБРАНО ПЕРВОІЄРАРХА УПЦ КП

Київ (УНІАР). — Тут 12-го червня відбулося засідання Священного Синоду Української Православної Церкви Київського Патріярхату. У зв'язку з тим, що Патріярх Київський і Всієї України УАПЦ Мстислав І упокоївся в Бозі 11-го червня 1993 року, Священний Синод УПЦ КП 12-го червня обрав на первоієрарха Архиєпископа Львівського і Сокальського Володимира.

В. Романюк

Владика Володимир (Романюк) — колишній політичний в'язень. Він був запроторений у сталінські концтабори 1942 року за зв'язки з ОУН, а в 70-их роках знову був засуджений на багаторічне ув'язнення за активну діяльність у відродженні Української Автокефальної Православної Церкви. Владика Володимир написав низку богословських праць. Після звільнення з ув'язнення два роки був у Канаді та ЗСА, й повернувся в Україну 1990 року.

У неділю, 13-го червня, новий первоієрарх Владика Володимир відслужив Панахиду за спокій душі Святішого Патріярха УАПЦ Мстислава І у київському храмі Миколи Притиска УАПЦ.

В інтерв'ю кореспондентові УНІАР Владика Володимир заявив, що найбільшим прагненням його є об'єднати православних в єдиній Українській Православній Церкві. „Моє завдання полягає в тому, щоб якось досягти злагоди, консолідації та об'єднання навколо Українського Патріярхату", — сказав новообраний первоієрарх УПЦ КП.

На запитання, чому на первоієрарха не обрали Митрополита Філарета, Владика Володимир відповів, що Архиєрейський Синод ухвалив саме таке рішення.

КАНАДА МАЄ ВПЕРШЕ ЖІНКУ НА ПОСТІ ПРЕМ'ЄРА

Оттава. — У неділю, 13-го червня, канадського міністра оборони Кім Кемпбелл обрано на керівника Прогресивно-консервативної партії, а з тим і прем'єр-міністром Канади до часу виборів. Це вперше жінка в Канаді буде виконувати функцію прем'єр-міністра.

Теперішній прем'єр-міністер Канади Брaєн Малруні в останньому році своєї другої п'ятирічної каденції, в лютому, зголосив свою резиґнацію, що й було причиною скликання конвенції Прогресивно-консервативної партії.

К. Кемпбелл

Найпершим офіційним ділом 46-річної К. Кемпбелл буде знайти групу людей, які мусітимуть допомогти з перебранням уряду країни, призначенням кабінету міністрів і підготовою виборів. Вона також мусить зустрітись з прем'єр-міністром Б. Малруні для узгіднення офіційної дати перебрання уряду.

Ставши керівником Прогресивно-консервативної партії яка тепер є при владі, К. Кемпбелл є зобов'язана ще до листопада проголосити вибори, в яких вона кандидуватиме від своєї партії. Аналітики уважають, що її доля не буде завидною, бо перед нею країна, що терпить від економічного занепаду, двох невдалих спроб внутрішнього об'єднання та зростаючого цинізму зі сторони виборців щодо партійної політики.

З вибором К. Кемпбелл Канада приєднається до зростаючої кількости країн, яких керівниками держави є або були жінки, від англійської Маргарет Тачер до Філіппінської Коразон Акіно та норвезької Ґро Гарлем Брундтлянд. К. Кемпбелл була одною із чотирьох кандидатів, головним її опонентом був 34-річний міністер довкілля Жан Шаре, іншими були Джеймс Едвардс, 57 років, Ґарт Тирнер, 44 роки, та Патрик Боєр.

К. Кемпбелл народилася 1947 року в Британській Колюмбії, де її батько був державним прокуратором. Вищі студії з політичних наук вона здобула в університеті Британської Колюмбії, відбувши також один семестр в Лондонській економічній школі. У 1983 році пішла на студії права, а в 1988 році була обрана до Палати громад. У 1989 прем'єр-міністер Б. Малруні призначив її міністром для справ індіян і північних племен, рік пізніше вона стала міністром юстиції, а минулого року — міністром оборони.

У своїй промові з приводу перемоги К. Кемпбелл заявила, що „робитиму все що в моїй силі, щоб здобути підтримку і довір'я канадців".

Р. ҐІНСБУРҐ НОМІНОВАНА ДО ВЕРХОВНОГО СУДУ ЗСА

Вашінгтон. — У понеділок, 14-го червня, президент Билл Клінтон після тримісячних пошуків номінував кандидатом до Верховного суду ЗСА, суддю Окружного апеляційного суду Рут Бейдер Ґінзбург. Якщо її кандидатура буде схвалена, то це буде перше призначення демократичного Президента в останніх 26 роках. Вона також буде першою особою жидівського походження у Верховному суді від часу резиґнації судді Ейба Фортаса в 1969 році.

Протягом своєї 13-річної служби в Апеляційному суді колюмбійської округи суддя Р. Ґінсбург, 60-літня уродженка Бруклину, завжди дотримувалась „золотої середини", голосуючи за правом на аборти, але критикуючи гостро рішення Верховного суду в 1973 році, яке зробило аборти конституційним правом.

Проголошуючи свій вибір, президент Б. Клінтон заявив, що саме її незалежність від правих чи лівих робить її найкращим кандидатом на це становище.

Суддя Р. Ґінзбург є випускницею Корнелл університету, студії права розпочала у Гарвардському університеті, а закінчила в Колюмбійському університеті. Не зважаючи на свої здібності, як адвокат не могла отримати праці, бо в 1959 році фірми не були зацікавлені в жінках-адвокатах.

Виступаючи перед кореспондентами засобів масової інформації після проголошення її кандидатури, Р. Ґінсбург з особливо зворушливим признанням згадала свою матір: „Я молюсь, щоб стати всім тим чим вона могла б бути, якщо б жила в часі, коли жінки осягали те, про що мріяли і коли дочки були так само вартісними у батьків, як і сини".

Р. Ґінсбурґ

За словами офіційних чинників і політичних аналітиків, вибір судді Р. Ґінсбурґ задовольняє політичні і громадські кола і ніхто не передбачає будь-яких перепон у схваленні Сенатом її кандидатури.

Б. КЛІНТОН ДОПОМОЖЕ УКРАЇНІ

Київ (УНІАР). — В суботу, 12-го червня, відбулася телефонічна розмова Президента України Леоніда Кравчука і Президента ЗСА Билла Клінтона.

Президент ЗСА подякував, що Україна тепло прийняла міністра оборони ЗСА Леса Еспина та амбасадора Строба Телботта, які провели в Києві переговори з українською стороною. Президент Клінтон висловив задоволення намірами України роззброюватися і сподівання, що ратифікація договору Старт-1 не буде затягуватися, а також, що Україна приєднається до договору про нерозповсюдження ядерної зброї.

Президент Кравчук поінформував Б. Клінтона про тривожну ситуацію в Україні, а Б. Клінтон відповів, що ЗСА нададуть Україні конкретну допомогу, з огляду на її економічні труднощі. Л. Кравчук також просив Президента ЗСА посприяти, щоб таку ж допомогу у формі кредитів Україні надав Міжнародний валютний фонд.

Зустрілися парляментарні делеґації України і Росії

Київ (УНІАР). — Тут 11-го червня відбулася зустріч координаторів депутатських фракцій і груп Верховної Ради України і парляменту Росії. Зустріч зорганізувала Міжпарляментарна комісія України і Росії співголовами якої є Анатолій Матвієнко, Україна, та Сергій Ковальов, Росія, й також Рада депутатської фракції Верховної Ради Росії, що її очолює Валерій Новіков.

З учасниками наради зустрілися Президент України Леонід Кравчук та голова Верховної Ради Іван Плющ. Відбувся обмін думками з найважливіших питань у взаєминах між двома державами.

Представники депутатських фракцій України і Росії звернулися до президентів двох держав з проханням прискорити створення ефективних механізмів для виконання взятих раніше зобов'язань, підписати угоди, які сприяли б розвиткові торгівлі, прикордонній співпраці та вирішенню інших актуальних проблем.

СТРАЙК ЗРОСТАЄ

Київ (УНІАР). — До донецьких шахтарів приєдналися луганські й дніпропетровські. В Україні 11-го червня вже страйкували 226 шахт, 27 шахтобудівельних управлінь, вісім центрально-збагачувальних фабрик, понад 100 підприємств вугільної промисловости. Мають намір приєднатися шахтарі Криворізького басейну. Вуглекопи Маріюполя покищо не страйкують через відсутність інформації. Страйкуючі шахтарі скерували свої делеґації до Києва та Одеси з метою пропаґувати свої вимоги.

Не підтримали страйк шахти Червонограду. Львівська територіяльна рада „Вуглепрофспілки" і об'єднання „Укрзахідвугілля", які спільно ухвалили пакет вимог і надіслали їх до Верховної Ради та до місцевих органів влади. Вони вимагають негайного ухвалення законів України про вибори, роспуску Верховної Ради, оплати за відвантаження вугілля та тимчасового зупинення приватизації державного майна. Якщо ці вимоги не будуть виконані, то згодом і вони приєднаються до страйку, сказано в надісланих спільних вимогах із західніх областей України.

Донецька обласна організація Демократичної партії

(Закінчення на стор. 4)

„ПЕРЕД НАМИ — ПРОДОВЖЕННЯ ПОЧИНІВ ТА НОВІ ЗАВДАННЯ"

НОТАТКИ З XXIII КОНВЕНЦІЇ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Джерзі Сиṭі, Н.Дж. (Роман Юревич). — Не відкрию Америки, коли скажу: праця кожної організації буде продуктивною і принесе значні успіхи, якщо вона має певну мету, а члени її знають, що їхній труд потрібний Україні. Це окрилює, додає сил, витривалости, допомагає переборювати труднощі, які зустрічаються на шляху. Саме такі думки червоною ниткою пронизували роботу XXIII Конвенції Союзу Українок Америки, що проходила 29—31-го травня у готелі Марріот в Нюарку, Н.Дж.

Субота, 29-го травня. Святково прибрану залю готелю заповнили союзянки, які своєю самовідданою працею завоювали право брати участь у конвенції, гості. У першому ряді — голова Союзу Українок Америки поетка Атена Пашко, голова СУ Івано-

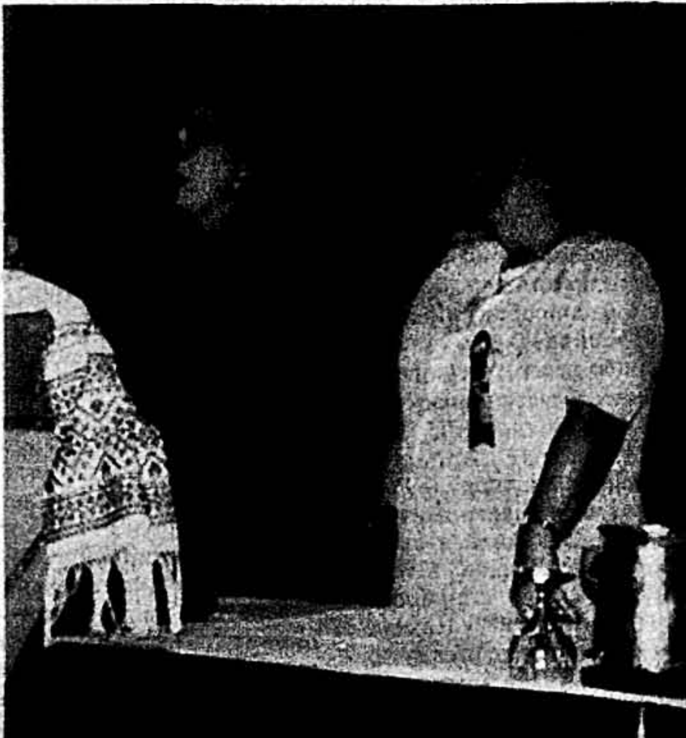

Голова (нині вже колишня) СУА Марія Савчак (зліва) і новообрана голова Союзу Українок Америки Анна Кравчук.

Фото ред. Ірини Чабан

(Закінчення на стор. 4)

В. ЯВОРІВСЬКИЙ У ЧИКАҐО

Чикаго. — Місцеве Товариство Сприяння Народному Рухові України та Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля влаштовують зустріч з Володимиром Яворівським, депутатом Верховної Ради України, яка відбудеться тут у неділю, 20-го червня, о год. 1:30 по полудні в авдиторії собору свв. Володимира і Ольги, Супеpіор та Овклі вулиці в Чикаго.

НАУКОВЦІ З УКРАЇНИ В НТШ

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка в Ню Йорку влаштовує зустріч з науковцями з України (з Києва, Львова, Запоріжжя, Херсону та інших міст), які були учасниками наукової конференції в Урбані-Шампейн, Ілл. Зустріч відбудеться тут у п'ятницю, 18-го червня, о год. 6-ій вечора в домі НТШ, 63 Четверта авеню, між 9-10-ою вул.

У СВІТІ

ЯПОНСЬКИЙ УРЯД дав зрозуміти Іранові що дальша економічна допомога з боку Токіо залежатиме від іракської політики, а конкретно від того, чи припинить Іран виробляти зброю масового знищення, в чому його підозрівають західні країни. Високопоставлений японський чинник сказав: „Ми знаємо, що Іран збільшує військову силу. Якщо це буде продовжуватися, ми припинемо нашу економічну допомогу Теґранові".

ПРЕЗИДЕНТ ІРАНУ Гашемі Рафсанджані був знову вибраний головою ісламської держави. Результати виборів показали, що конкурент Г. Рафсанджані набрав майже чверть голосів виборців, а це свідчить про незадоволення населення економічним становищем в країні. За 59-річного Рафсанджані проголосували 63 відс. іранців, які взяли участь у виборах. За його головного суперника колишнього міністра праці Ахмеда Таваколі — 24 відс. виборців. Таким чином Рафсанджані, наперекір очікуванням, не набрав 90 відс. голосів у виборах, в яких взяли участь лише коло 60 відс. виборців. Чотири роки тому, коли Рафсанджані вперше був вибраний головою держави, за нього проголосувало 94.5 відс. виборців.

КЕРІВНИКИ БАЛТІЙСЬКОГО інституту у Стокгольмі звернулися до шведського уряду з просьбою призначити розслідування його діяльности. Шведські газети повідомляють, що цей інститут використовувала совєтська розвідка. Шведське радіо підтвердило, що воно має документи, які свідчать про проникнення російських агентів у Балтійський інститут.

У БРЮССЕЛЬСЬКІЙ ГОЛОВНІЙ квартирі Европейської спільноти почалася нова рунда переговорів між ЕС і Росією. Переговори були початі у листопаді минулого року з метою вироблення проєкту широкомаштабної угоди про співробітництво і партнерство, яке буде реґулювати політичні і економічні відносини між двома сторонами.

69 ВІДСОТКІВ ПОЛЯКІВ схвалюють рішення Леха Валенси про розпущення сейму. Такі підсумки опитування громадської думки, проведеного недавно. 64 відс. задоволені, що Ганна Сухоцька залишилася прем'єр-міністром. У парляментських виборах мають намір голосувати лише 37 відс. опитаних, ще 25 відс. кажуть „можливо, так", 17 відс. громадян не мають наміру йти на вибори. Кожний п'ятий ще не вирішив, як поступити.

В АМЕРИЦІ

ПОТРЯСАЮЧА ПОДІЯ З незаконними імігрантами, що сталася на прибережжі недалеко Ню Йорку, де майже 300 китайських громадян кинулися у хвилі океану, щоби дібратися до берега після того, як корабель застряг на мілині, змусила офіційні чинники застановитися над цією проблемою негайно. Тому Рада крайової безпеки та інші федеральні агентства тепер плянують зробити всілякі можливі леґальні заходи, щоб знищити ці шайки, які займаються спровадженням нелеґальних імігрантів, а опісля використовують їх, як невільників.

У СЕРПНІ В ДЕНВЕРІ, Кольорадо, відбудеться світовий з'їзд молоді, який відвідає Папа Іван Павло II. З цього приводу, як звичайно в Америці, торгівці плянують широкосяжне виробництво всякого роду пам'яток і сувенірів. Римо-Католицька Церква дала своє офіційне благословення на це комерційне виробництво, щоби бодай частинно могти запобігти несмачним формам таких сувенірів. Цьогорічний з'їзд-фестиваль для католицької молоді, який відбувається що два роки, буде вперше на терені ЗСА. Також вперше дозволено на виробництво понад 100 пам'яток-сувенірів, почавши від сорочинок до горняток включно. На багатьох із них буде зображення Папи Павла Івана II.

АМЕРИКАНСЬКІ УРЯДОВІ чинники заявили, що ЗСА дуже переживають смерть жінок і дітей в Моґадішу, столиці Сомалії, але одночасно підтримують дії миротворних військ Організації Об'єднаних Націй. Очевидці твердять, що в неділю, 13-го червня, пакістанські військовики стріляли у натовп неозброєних жінок і дітей, вбиваючи 20 осіб, а поранених підраховують на 50 осіб. Одначе пакістанські урядові речники в Ісламабаді заявили, що вояки тільки відстрілювались від пострілів з юрби.

ПІСЛЯ КІЛЬКАМІСЯЧНИХ дискусій про долю Урядом спонзорованих радіо передач, Адміністрація президента Билла Клінтона вирішила об'єднати всі закордонні передачі. Офіційні чинники твердять, що цей плян поступового об'єднання заощадить понад 250 міл. дол. у наступних кількох роках і об'єднає „Голос Америки", „Радіо Вільна Европа" і „Радіо Свобода" під одне керівництво. Повищий плян є компромісом між Урядом і керівництвами згаданих радіопередач після того, як з вибором нового Президента виникла можливість про цілковиту ліквідацію закордонних передач ЗСА з уваги на розпад СССР. Одначе, як виявилось, ці передачі мали велику підтримку в Конґресі, бо уважають їх конечними для країн колишнього СССР. Деякі передачі обидвох мереж будуть зовсім зліквідовані, а інші будуть об'єднані. Серед об'єднаних передач обидвох мереж будуть передачі до країн колишньої Югославії, Ураїни та Росії.

ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС

З Головної Канцелярії УНСоюзу інформують, що до Фонду Відродження України — УНС вплинуло від членів УНС до середи 9-го червня, 14,047 чеків-дивіденд, відсотків від боргових зобов'язань і добровільних датків на суму

369,437.12

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc at 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)

Postmaster Send address changes to

Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302
Tel (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City N J

Передплата на рік $40.00 на півроку — $22.00 на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно За кожну зміну адреси $1.00
Чеки і money orders виставляти на Svoboda

P O Box 346 Jersey City N J 07303

Передвиборчі сиґнали

За всю поверх 200-літню історію не було такого, що у перших чотирьох місяців урядування популярність президента не зростає, а паде до 36 відсотків опитуваних. І що політична партія обраного Президента не користає на його виборі, а втрачає. Завжди було так, що обраний президент наче автоматично „тягне за собою" однопартійних кандидатів на становища конґресменів, сенаторів, губернаторів чи посадників великих міст.

Ми є свідками тепер протилежного процесу. У другому найбільшому після Ню Йорку місті Америки, Лос Анджелесі, обраний кілька днів тому на місце демократичного посадника — консервативний республіканець. У стейті Тексас на місце Ллойда Бентсена, демократа, який став секретарем скарбу в Уряді президента Билла Клінтона, обрано більшість 2:1 Кей Бейлі Гачісон, жінку, і таким чином вперше в історії того стейту його репрезентантами в Сенаті стало двоє республіканців. У минулотижневих правиборах у стейті Ню Джерзі республіканською кандидаткою на губернатора цього стейту стала популярна у тому стейті бизнесменка Христина Вітмен і на телевізійному екрані почули ми коментар, що коли б тепер відбулися вибори, то вона без ніякого сумніву перемогла би теперішнього губернатора Вілляма Флоріо, демократа, який втратив довір'я виборців — піднісши податки у цьому стейті до небувалої висоти. Флоріо заявив, що він „готовий до боротьби" і розпочав уже передвиборчу кампанію — обіцявши здвигнути в Ню Брансвіку великий культурний центр, — це наслідування виборчої тактики Билла Клінтона — здобувати виборців обіцянками.

У Ню Йорку відбудуться незабаром вибори посадника цього найбільшого в Америці міста. Противником демократичного Дейвида Діккінса, чорного, за професією адвоката, буде республіканець Джуліяні, колишній прокурор, який в останніх тамошніх виборах програв дуже невеличкою різницею голосів. Тому, що в Ню Йорку страшенне поширилося злочинство, — відбулася там перша в історії Америки демонстрація поліції проти посадника міста за його фаворизування чорних, — існують поважні вигляди, що посадником цього Вавилону національних, расових і віровизнаневих груп — стане республіканець. Щобільше, не є виключене, що й губернатором стейту Ню Йорк перестане бути демократ Маріо Квомо у користь республіканця, теперішнього сенатора Альфонсо Д'Амато, який заповів свою кандидатуру. Наведені факти — це зміна настроїв. До листопада цього року ще п'ять місяців. До нових президентських виборів — поверх три роки. Може багато змінитися, але покищо не видно познак такої зміни, — видно тільки відворот від лівого лібералізму в сторону консерватизму. Якщо той зворот не був тільки короткотривалим явищем, а зберігся би і поглибився, то це була би перемога моральних вартостей, про які американське суспільство забуло, захопившись у минулорічних виборах обіцянками на покращання вартостей шлунка. Річ не у партії і не в особі при кермі влади, дармащо всі речі роблять люди, — понад проблемами шлунка, делікатніше сказати — поза економікою найважливішою річчю для кожного суспільства, для кожного народу і кожної країни є стан моралі й етики.

Державницька мудрість полягає у цьому, щоб знайти рівновагу поміж матеріяльними і моральними вартостями. Надмірне сприяння гомосексуалістам, скасування усіх обмежень для переведення жіночих абортів, призначування кандидатів на найвищі становища у державному апараті без попереднього докладного перевірення їх кваліфікацій та їхнього світогляду, це помилкова політика. І вона мститься, бо перший закон соціології каже, що кожна акція породжує реакцію. Реакція у внутрішніх відносинах Америки виходить у користь Республіканської партії і консерватизму, — у широкому світі — занепад ще недавнього престижу великодержави, як лідера вільного світу. Дай Боже, щоб воно змінилося.

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

Микола Муратов

РОСІЯ: КОНСТИТУЦІЯ І ДЕМОКРАТІЯ

II

До проблем відсутности мирного співіснування влад в суверенних державах на території колишнього СССР, треба додати і феномен, назвемо це так, „віцепрезидентського юдиного гріха". Згадаймо, як повівся щодо президента М. Ґорбачова віцепрезидент СССР Г. Янаєв, що перебуває нині під судом у справі державного заколоту та створенні так званого ГКЧП (Государственного комітета чрезвичайного положения). Президент Узбекістану К. Карімов, усуваючи свого соратника, провів через парлямент відповідну зміну в конституції країни. Різко загострилося протистояння влад у Киргистані. Взаємини ж президента і віцепрезидента Росії набули трагікомічного характеру. Віцепрезидент Руцкой недавно заявив, що готовий очолити державу ще до закінчення повноважень президента Б. Єльцина. Так із помічника президента він перетворився на одного з головних його опонентів. Єльцин за це позбавив його багатьох уповноважень, скоротив у п'ять разів число працівників віцепрезидента і замінив персональне авто Руцкого „Мерцедес" на „Волгу".

Чому все це відбувається? Здавалося б, після повалення комуністичної диктатури з її „розподілом" влади між першим, другим і третім секретарями Компартії, демократії на геополітичному просторі колишнього СССР вже ніщо не повинно заважати. Але ж ні. Найважливіший інститут демократії — принцип розподілу влад тут не приживається. А в запропонованих для обговорення проєктах нового Основного закону Росії закладені гегемонічні поривання різних відгалужень влади. Чи, може, самих розгалужень влади мало для такої великої країни, як Росія? У Північній Кореї, скажімо, згідно з конституцією, існує чотири вищі органи влади. І згідно з конституцією КНДР, президент, тобто великий вождь корейського народу, а після краху комунізму в Европі і світі, товариш Кім-Ір-Сен „безпосередньо керує" всіма відгалуженнями влади.

Історичний і сучасний досвід показує, що диктатура всіх мастей може існувати за будь-якої, навіть найдемократичнішої писаної конституції. Нацистська диктатура в Німеччині існувала за діючої демократичної конституції Веймарської республіки, а апогей сталінського терору співпав з ухваленням досить демократичної конституції СССР 1936 року. З іншого боку, в такій демократичній країні як Великобританія взагалі нема конституції в звичайному розумінні слова. Отже наявність демократії в тій чи іншій країні залежить не стільки від демократичних принципів, закладених в конституції і навіть не від наявности її в зібранні законів даної держави, скільки від демократичности правосвідомости населення. Для прикладу ще раз згадаймо Північну Корею. Згідно з конституцією вся влада і власність там належить народові. Але насправді — великому вождеві і його синові на правах спадкової власности. Можна сказати, мовляв, конституції не дотримуються. Може й не дотримуються. Але ж мало хто й протестує. Більшість мовчить.

За часів брежнєвської конституції СССР 1977 року виконувалася тільки одна її стаття і лише в частині співвідношення довжини до ширини розмірів державного прапора. Але недотримання законів в свою чергу вимагає відповіді на питання, чому вони не дотримуються? Де причина, а де наслідок? Я не „відкрию Америку", якщо скажу: незважаючи на крах комунізму в світі, відмінність між Сходом і Заходом за ознаками керівної форми власности збереглася. В країнах колишнього СССР уявлення про владу як власність на державне майно домінує і далі в політичному менталітеті. Інститут приватної власности на Заході, еволюцію якого там можна простежити з часів Римської імперії, сприймається на Сході, зокрема в Росії, як особливий вид корупції. Віцепрезидент Руцкой, з огляду на його останні виступи, взагалі вимагає замінити процес приватизації тотальним карним розслідуванням, тобто плутає економіку з попереднім слідством. Тому демократичний принцип розподілу влад не може закріпитися там, де в свідомості людей не відбулося розподілу влади над людьми як „суверенітет" і влади над світом речей як „власність". Саме тому боротьба за владу тут набуває таких драматичних та „безкомпромісних" форм. Ставка в боротьбі тут на щабель вища, оскільки переможець у боротьбі за владу отримує ще й право розпоряджатися національними прибутками. Така тут політична традиція, що починається ще від часів Східних деспотій, таких як Асирія, Старовинний Єгипет тощо. Не вдалося подолати цю традицію і в Християнській Візантії, культуру якої багато в чому успадкувала Росія.

Закінчення буде.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

БЛАГОРОДНА ПОЖЕРТВА

Громадянин Канади українського походження Степан Кульматицький офірував для будівництва церкви у селі Пікуловичі, коло Львова, суму 4,000 долярів.

С. Кульматицький належить до того покоління українців в еміґрації, які народилися за межами України. Він усе життя займається фармерством. Живе у провінції Онтаріо в місті Парижі біля Торонто. Звідки такі сентименти до України? Мабуть, від потягу до національного, батьківського.

Вперше приїхав в Україну у 1992 році. Перше грудня 1991 року застало його при великому зубожінні, духовному і матеріяльному. Під час подорожі відвідав село Пікуловичі, де живе його родина. Саме в цьому році жителі села святкували 200-річчя місцевої церкви Пресвятої Богородиці. Дізнавшись, що греко-католицька громада має на меті будівництво нової церкви, С. Кульматицький вирішив внести свою лепту у цю благородну справу.

Вдруге добродій Кульматицький приїхав в Україну на Великдень цього року. Метою його приїзду були відвідини села Пікуловичі і передача грошей на будівництво нової церкви.

Парафіяни церкви Пресвятої Богородиці певні того, якщо Україна має таких добродіїв як С. Кульматицький, то вони зможуть не тільки реставрувати старі храми, але піднести високо духовний і культурний рівень нашого народу.

О. Михайло Стахнів,
парох церкви в
в селі Пікуловичі

А УКРАЇНА КРАЩА...

Дозвольте висловити щиру, щиру подяку Володимирові Барагурі за його статтю „Приїзд нової іміґрації — інша сторона медалі".

Ми з чоловіком приїхали з Харкова на відвідини нашої родини в Чикаґо. Як ми їхали з дому, дехто з наших знайомих прощався з нами на вік: „Бо ви не повернетесь — це ж треба бути дурнями — приїхати до Америки і вертатись потім до нашого 'вільного життя'". Але скажу правду — і в думках ми не мали лишатися. Подивитися на інший світ так, навчитися, як треба жити, як треба працювати, як треба будувати наше нове життя, щоб не придушувати знов колесо, а взяти добрий приклад із світового життя.

Після знайомства з Америкою в нас таке враження, що в Києві ми сіли не в літак, а в якусь фантастичну машину часу, яка перенесла нас в добру країну майбутнього, де на кожному кроці бачиш турботу за людину, де людям не треба гонити по всіх продовольчих крамницях міста, щоб купити хоч щось з їдження, де не треба цілий день відстояти в черзі, щоб заправити своє авто бензиною, де дитячий светер не коштує стільки грошей, що не вистачає місячної платні чоловіка, де обслуга ввічлива, де незнайома людина на вулиці усміхнеться тобі привітно, де людина направду живе спокійно і певна в своєму майбутньому.

Так... Америка чудова країна, в ній не можна не закохатися, але Україна — Україна краща! Бо це є наша ненька. І це зрада покинути її у важкий час, це рівнозначно, як покинути свою хвору матір і піти до другої жінки, яка здорова, багата, красива, назвавши її святим ім'ям — мати.

А наша рідна, наша мальовнича, наша співуча, кохана наша Україна, наша рідна ненька, яка тільки стає на ноги після тяжкої хвороби, потребує тепер від нас, своїх дітей, особистої уваги, особистої турботи, особистої праці, особистої любови. Тепер для неї час випробувань і перевірки — чи добрих дітей вона має, чи зможуть вони врятувати, допомогти їй встати на ноги.

І як же прикро було читати, що наші науковці та студенти, послані до Америки, щоб підвищити свої знання — подали прохання до американського Уряду, що вони не хочуть вертатися додому, а бажають солодкого життя в Америці.

У програмі дитячої вистави „Beauty and the Beast" побачила я рідні прізвища і напис: „Ukraine" — серце радісно затремтіло — ролі головних героїв виконують з великою майстерністю та успіхом наші актори. — „Заспокійся — були колись ваші, а тепер вони вони є наші — бо вони приїхали до Америки на стало". І ввесь святочний настрій як рукою зняло — я більш не відчувала гордости за них.

Але довелося нам пізнати і зовсім інших, правдивих дітей України. І як не згадати нашу маленьку, але таку сильну і мужню, таку чудову талановиту Віку Івченко. Вона ще зовсім дитина, але вслухайтесь в її вірші – в них відчувається така велика любов до Батьківщини, що дивуєшся, як таке маленьке серденько може бути таким великим. Вона народилася в нелегкі часи. Шестирічною дівчинкою пізнала на собі всю повноту чорнобильського горя. І приїхавши на лікування до Америки, побачивши цей казковий для нас світ, вона ностальгійно прохає птахів, що летять за океан: „Візьміть мене, друзі, в дорогу далеку, Бо кличе мене Україна моя". І не випадково ім'я нашої поетеси Віка — Вікторія — Перемога!

Олена Музалевська,
Чикаґо, Ілл.

Олександер Домбровський

РЕФЛЕКСІЇ ЗІ ЛЬВОВА — ПРОБЛЕМИ НТШ

У перший половині травня цього року ми відвідали втретє наш Львів, що викликало в'язанку контроверсійних рефлексій — радісних і сумних. Ходячи по тротуарах Ню Йорку, ми часто блукали духом по протоптаних у нашій молодості стежках дорогого нам міста й ностальгійно згадували „старі часи" молодечих переживань на рідних порогах майже без надії, що ще за наших часів „старої войни" надійдуть такі зміни. А вони таки надійшли й як не радіти з приводу того? А з радісними рефлексіями обнімалися й сумні, бо треба ще довшого часу, щоб скалічена диявольською системою Україна піднялася на належний рівень економічного, соціополітичного та культурного, національного життя. Тому радість і смуток взялися дружньо за руки й мандрували разом з нами дещо постарілими вулицями Львова. Сентименталізм є українською вдачею й нічого не вдієш.

Але не про економіку чи громадсько-політичні справи хочу тут говорити. Це вже переходить у тавтологію на сторінках нашої преси, хоча й є основною тематикою, особливо вітальною на фоні нашого державного життя, яку залишаємо фаховим економістам і політикам (але не галасливим політиканам!). Хочемо заторкнути тут одну з важливих проблем нашого наукового життя в Україні в пов'язанні з діяльністю Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові. Приїхавши до Львова, я зараз таки сконтактувався з компетентними чинниками НТШ перш за все як дійсний член НТШ, а також з рамени Президії Українського Історичного Товариства, як його науковий секретар. Було про що говорити, бо в науковому світі все потрібна співпраця й координація дій. Голова НТШ у Львові проф. Олеґ Романів і науковий секретар проф. Олеґ Купчинський інформували мене про пророблену працю й пляни на майбутнє, а я у свою чергу ділився деякими даними про наукову діяльність в діяспорі, перш за все в рамках праці УІТ. Уже лише самий факт, що деякі члени інших наукових установ є також членами НТШ, наголошує постулят взаємної співпраці, не згадуючи вже про духа соборности й академічної єдности на полі змагань до перемоги української наукової правди.

Розглядаючися по Львові, ми завважили, що НТШ має акутну проблему з приміщенням. У початках НТШ містилося при вул. Матейка в одній з віллів, яка, хоч вимагала певного ремонту, все ж таки бодай „від біди" могла відповідати сяк-так тимчасовим вимогам наукової установи. Але останніми часами позбавлено НТШ навіть тої скромної як на його потреби домівки й дано йому міською владою інше приміщення при вул. Пушкіна. Як виглядає те „нове" приміщення (нове зі старими дірами!)? Це назовні й внутрі напівзнищений будинок, колишня одно або двородинна вілла, колись можливо гарна, але тепер занедбана й запущена в халтурних умовах совєтської господарки. Будинок потребує основного й коштовного ремонту. Маючи адресу, я ішов вулицею і шукав за будинком НТШ та минав його кілька разів, бо не сподівався, щоб такий „дім, що страшить" міг бути приміщенням НТШ. Щойно, зорієнтувавшися по числах інших будинків, я побачив, що це якраз місце, за яким шукаю. Здивовано оглянувши будинок з вулиці, я ввійшов до нього й був майже зашокований: запущений, маленький вестибюль з почорнілими стінами, через напіввідкриті двері видніла одна невикінчена, чи напівздемольована кімната, всюди пекуча потреба відновлення й ремонту. Наскільки собі пригадую, дві чи три кімнати в партері були сяк-так можливі для урядування. Звичайно, я відвідав лише раз згадане приміщення й мій опис не претендує на докладність, але в загальному він відповідає правді.

Якраз в одній зі згаданих кімнат я застав наукового секретаря, який переглядав матеріяли, призначені

(Закінчення на стор. 4)

Д-р Тамара Булат

МУЗИКОЗНАВЧА ГРАНЬ КОМПОЗИТОРА

(До 30-ліття від дня смерти В. Барвінського)

II

Лише подумати: десять років життя, праці мозку забрало авторові, доки вокально-інструментальна симфонія на вірші Шевченка розкрилася у повноті задуму і майстерности виконання. „Кавказ" посів належне місце у світовій музичній скарбниці. Важко уявити бурю, океанський шквал почуттів, які з космічною швидкістю могли проминути у підсвідомості Станіслава Людкевича, коли він у своє 100-річчя уродин слухав у залі Львівської філармонії власний твір під диригуванням Миколи Колесси, слухав схвильований, з палаючим рум'янцем на щоках, стежачи за кожним інтонаційним переливом, нюансом виконання. Згадувалося життя — друзі, причетні до задуму твору, як то Володимир Старосольський, колеги, товариші, яких ніколи не зраджував. На цьому місці дозволю собі згадати один-єдиний спогад, опосередковано пов'язаний з В. Барвінським, ім'я якого я вперше сприйняла через сміливе слово д-ра Людкевича. Взимку 1956 року у Львівській консерваторії відбувалася музикознавча конференція, в якій взяли участь професор Київської консерваторії Онисія Шреєр-Ткаченко і я, тоді випускниця ІІ кляси. У своєму виступі Станіслав Людкевич згадав заборонене ще тоді ім'я В. Барвінського. Він говорив про нього не багато, але з великою пошаною і властивою композиторові трохи здивованою і незаперечною інтонацією необхідности відстоювання істини та історичної справедливости.. Саме в такий спосіб учив молоде покоління правдолюбства.

Василь Барвінський приділяв увагу кожній музично обдарованій людині. Стежачи за творчістю талановитого композитора, піяніста і музикознавця Нестора Нижанківського, він порадив йому майже перед закінченням студій у Відні переїхати на подальшу науку до професора Вітезслава Новака, який органічно зближував своїх студентів із проблемами національного напрямку в музиці. У статті, опублікованій у січневому числі журналу „Наші дні" за 1942 рік з приводу передчасної смерти Н. Нижанківського, він писав: „Не легко накреслити балянс творчої чи взагалі музичної діяльності людини, що відійшла від нас у силі віку, а однак на своєму життєвому шляху мусіла поборювати багато труднощів, не виключаючи слабого здоров'я, і тому у відношенні до своїх років була, так сказати б, запізнена з своїм творчим дорібком (як і взагалі більшість наших живучих ще композиторів) і щойно мріяла про можливість ширше розгорнути свої творчі крила. (...) Творчий дорібок Нестора Нижанківського кількістю невеликий, але його якість запевнює йому в історії української музики одне з визначних місць і записану золотими буквами сторінку його творчої й загальномузичної діяльності".

Нариси про сучасних Барвінському західньоевропейських композиторів, як наприклад, Йозефа Сука, Бела Бартока відзначаються виразною мовою. Вони розкривають не лише засади творчости певної художньої індивідуальности, але й передають живий образ людини, світ почувань якої відтворений в образах і музичній драматургії композицій. У дописі про чеського композитора Йозефа Сука автор знайшов точні слова для характеристики його стилю, новаторства. Великотворами назвав він п'ятичастинну симфонічну поему „Азраель" (1906) — „неначе гігантичних розмірів панахида", — яку Йозеф Сук написав під враженням смерти свого вчителя Антоніна Дворжака і його дочки Отильки, а своєї палко коханої дружини; як також „Казку літа" (1909), „Дозрівання" (1917) та „Епілог" (1932), що становлять своєрідний мультицикл симфонічних роздумів. Називаючи Й. Сука незвичайно гарною і благородною постаттю, В. Барвінський у рік смерти чеського музики з почуттям вдячности написав: „До нас, українців, відносився з симпатією і зі зрозумінням наших змагань, хоч і не мав з нами таких широких зв'язків, як наприклад Вітезслав Новак, що виховав ціле українське композиторське покоління. Його безпосередніми учнями були: Дяченко (придніпрянець) та Зиновій Лисько. У пам'яті тих українців, що мали щастя його ближче пізнати і багато від нього навчитися, Сук записався незатертим милим спогадом" („Назустріч", 15-го липня 1935).

До числа найкращих дописів Барвінського є написаний під враженням перебування у його рідному місті світової слави угорського композитора і фолкльориста Бела Бартока, який виступив у Львівській філармонії з виконанням своїх творів і, зокрема, 2-го фортепіянового Концерту. Супроводжуючи гостя, український композитор був свідком фанатичного, за його словами, зацікавлення Бартока всім, що відноситься до ділянки народної музичної творчости. Він назвав його феноменом і унікатом щодо багатобічности музичної діяльности. Барвінський занотував усі важливі для майбутніх дослідників факти взаємин Бартока з українською музичною сферою — народною, композиторською, науковою, виконавською. Хто-зна, можливо, у творчому архіві Б. Бартока, що тепер перевезено до стейту Фльорида, можна було би знайти сліди українських зацікавлень композитора...

Починаючи з 1920 років, Барвінський подавав рецензії на різноманітні концерти хорової, камерно-вокальної та інструментальної музики. В них відбилися думки композитора про твори і відтворчу, як раніше казали, діяльність виконавців. З перебігом часу цікаво читати „вгадувану" перспективу розвитку того або іншого художнього явища. Особливий чар мають нотатки після свіжих вражень від почутого в концерті. Барвінський писав про Модеста Менцінського, Любку Колессу, Михайла Голинського (в операх „Тоска" і „Кармен"), Ореста Руснака (в концерті і опері „Трубадур"), Антона Рудницького і Марію Сокіл.

Закінчення буде.

Увага!
Просимо усіх колекціонерів творчости
Михайла Мороза
подати кількість і назву (як можливо розмір) картин.
Дуже дякую!
IRYNA MOROZ, 76 Coursen Pl., Staten Island, N.Y. 10304

Український Музичний Інститут в Нюарку, Н. Дж.
П'ятниця, 18-го і 25-го червня 1993 р., год. 7-ма веч.

РІЧНІ ВИСТУПИ УЧНІВ

кл. форт.: Таїси Богданської, Д. Каранович, О. Протиняк, Н. Слободяник
кл. скрипки: Р. Венке
кл. бандури й акордеону: В. Кавацюка

Заля УНДому, 140 Prospect Avenue, Irvington, N.J.

Дирекція Українського Народного Дому Інк. в Ню Йорку
повідомляє, що

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Уділовців Українського Народного Дому

відбудуться
в п'ятницю, 25-го червня 1993 р. о год. 5-ій по пол.
в приміщенні Українського Народного Дому
при 140-142 Друга авеню в НЮ ЙОРКУ

Тому, що багато Уділовців виїхали з Ню Йорку, змінили свої адреси і листи, вислані на їх старі адреси повертаються, просимо свої нові адреси подати до Дирекції Українського Народного Дому на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL HOME INC.
140-142 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

Товариство Сприяння Народному Рухові України та Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля
запрошують на ЗУСТРІЧ з

ВОЛОДИМИРОМ ЯВОРІВСЬКИМ

депутатом Верховної Ради України
Неділя, 20-го червня 1993 р. о год. 1:30 по пол.
Авдиторія собору Свв. Володимира й Ольги
при Суперіор і Овкленд вул., ЧИКАҐО, Ілл.

Комітет Допомоги Україні Центрального Ню Джерзі та Український Конґресовий Комітет Америки - Відділ в Ню Бранзвик
запрошують громадянство на

ДОПОВІДЬ

ЯРОСЛАВА БАЗАЛІЯ

абсольвента Московського фізико-технічного інституту, аспіранта Стейтового університету в Огайо та представника Українського Молодечого Клюбу в Москві
на тему:

„МИНУЛЕ І МАЙБУТНІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ СХІДНЬОЇ ДІЯСПОРИ"

Доповідь-зустріч відбудеться
в неділю, 20-го червня 1993 р. о год. 1-ій по пол.
в залі української католицької церкви
в Ню Бранзвику, Н. Дж.
(Livingston Ave. & Weldon St.)

Ціль зустрічі: придбання фондів на закуп ком'ютера для Бібліотеки Української Літератури в Москві.

Хто бажав би пожертвувати на ту ціль, або передати українські книжки чи англійські книжки про Україну для висилки до бібліотеки, просимо голоситись на телефон: (908) 755-8156

У 50-річчя матури кляси 1943 року дрогобицької гімназії

У зв'язку із 50-річчям випускної кляси 1943 року плянується відбути дружню зустріч однокласників, різних років випускників, учнів та дрогобичан і гостей з родинами в Дрогобичі в останньому тижні серпня цього року.

В тому самому часі відбудеться посвячення новозбудованого додаткового будинку цієї школи.

В Дрогобичі працює Комітет підготови й переведення зустрічі і посвячення.

Особи, які з різних причин не можуть особисто взяти участи, можуть переслати привіт і короткий спогад на нижче подану адресу.

Школа для кращого переведення навчання конечно потребує комп'ютерну друкарську машинку і тому проситься надсилати пожертви, в міру спроможностей, чеком або переказом, зазначуючи ДУРҐ або DURHS (Дрогобицька Українська Реґіональна Гімназія), бо така теперішня назва школи. З уваги на короткий час, що відділює від зустрічі й святкувань, особи які бажають дістати більш докладні інформації відносно програми, подорожі тощо проситься телефонувати на число (609) 691-4497 в якнайскоршому часі. Адреса: Ivan Kujdych, 654 N. Main Road, Vineland, N. J. 08360.

НОВЕ ВЕЛИКЕ РОДОВИЩЕ високоякісної нафти і газу знайдено в Казахстані у південно-східній частині Прикаспію. Фонтан, що б'є з глибини 3,375 метрів, дає на добу 480 кубометрів нафти і 67,000 кубометрів ґазу.

Крайова Пластова Старшина
в глибокому смутку повідомляє усе своє членство в ЗСА про відхід Великого Приятеля пластової молоді і
ГОЛОВНОГО КАПЕЛЯНА ПЛАСТУ

СВЯТІШОГО ПАТРІЯРХА МСТИСЛАВА І

та закликає усіх пластунок та пластунів взяти зорганізовано участь в одностроях та з курінними прапорами у похоронних відправах
в середу, 23-го червня 1993 р., що відбудуться в Церкві-пам'ятнику в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого найдорожчого
МУЖА, БАТЬКА, ДІДУСЯ І БРАТА
бл. п.

Віталія Полегенького

буде відправлене

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.
в неділю, 27-го червня 1993 р. о год. 12-ій полуд.

Горем прибиті:

дружина — АНГЕЛИНА
син — ВОЛОДИМИР з дружиною МЕРІ ЕЛЕН
донька — ГАЛЯ ЗЕМЛЯЧЕНКО з мужем ЯРОСЛАВОМ і дітьми: ХРИСТЕЮ і КОЛЕЮ
брати —
ВАСИЛЬ з родиною
ІВАНА з родиною в Україні
та ближча і дальша родина в Америці, Україні і Польщі

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашого дорогого СТРИЯ, ПРИЯТЕЛЯ і голови світового братства „Карпатських Січовиків"

сл. п. д-ра

ВАСИЛЯ ВЕРЕША

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ І ПАНАХИДА

в середу, 23-го червня 1993 р., о год. 9-ій рано
в українській католицькій церкві св. Юра
в Ню Йорку

Приятелі і знайомі покійного, що не могли бути на похоронних відправах, просимо взяти участь у поминальній Службі Божій і Панахиді.

За родину „Карпатської України" запрошує д-р ІВАН О. ФЛИС, виконавець завіщення

Управа Станиці Братства кол. Вояків 1-ої УД УНА в Чикаґо, Ілл.
зі сумом повідомляє, що 5-го червня 1993 р. упокоївся в Бозі в Чикаґо, Ілл., по довгій і тяжкій недузі довголітній голова, а останньо Почесний Голова Станиці

сл. п.

БОГДАН КАШУБА

ПОХОРОН відбувся 9-го червня 1993 р. з церкви свв. Володимира й Ольги на місцевий цвинтар св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл.

У глибокому смутку залишились:

дружина — АНАСТАЗІЯ
брат — ВАСИЛЬ із родиною в Україні
родина сл. п. брата ВОЛОДИМИРА в Україні
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

У глибокому смутку та невимовному жалю, повідомляємо рідних, приятелів і знайомих, що в неділю, 13-го червня 1993 р. в ранніх годинах, несподівано відійшла у вічність
наша найдорожча та незабутня
ДРУЖИНА І МАМА
бл. п.

КАТЕРИНА ГИСЬ з дому РЕНКАС

ПАНАХИДА — вівторок, 15-го червня 1993 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Насевичів, 109 Tabor Road, Philadelphia, Pa.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в середу, 16-го червня 1993 р. о год. 9-ій ранку в похоронному заведенні. Заупокійна Служба Божа — о год. 10-ій ранку в українській католицькій церкві Благовіщення в Melrose Park, Pa., а опісля на український католицький цвинтар на Fox Chase, Pa.

Горем прибиті:

муж — МИХАЙЛО
син — МИХАЙЛО, мол.
і дальша родина

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

У світлу пам'ять померлих дорогих осіб на українські студії в Гарвардському університеті пожертвували:

Анна і Роман Байляк — 2,000* дол. в пам'ять св. п. ІРИНИ і СИМОНА КОСТІВ.

Стефа Бучкевич Порайко з мужем Осипом — 1,000 дол. замість квітів на могилу земляка св. п. адвоката маґістра прав МИКОЛИ РАДОВИЧА.

Марія Марусяк з родиною — 1,000 дол. в пам'ять мужа, батька і дідуся бл. п. ОСИПА МАРУСЯКА в 9-ту річницю смерти.

Д-р Теодор і Міра Залуцькі — 1,000 дол. у пам'ять бл. п. д-ра ВОЛОДИМИРА і МИХАЙЛИНИ ОСТАП.

Д-р Лариса і д-р Олекса Біланюк — 1,000 дол. вшановуючи п'яту річницю відходу у вічність приятеля сл. п. ЯРОСЛАВА Д. РУБЛЯ.

Ярослава П. Рубель — 1,000 дол. у п'яту річницю відходу на Вічну Ватру мужа бл. п. ЯРОСЛАВА Д. РУБЛЯ.

Д-р Лев Дорожинський, син — 1,000 дол.; д-р Роман Филипович — 100 дол. в пам'ять бл. п. д-ра ОЛЕГА ДОРОЖИНСЬКОГО у 25-ту річницю смерти.

Параскевія Пікас Витвицька — 1,000 дол. в пам'ять мужа бл. п. ІВАНА ВИТВИЦЬКОГО на фонд Літньої Школи Українознавства.

Галя Михайліє, Дарія, Андрій і Андрійко Пончич — 1,000 дол. в пам'ять бл. п. о. МАКАРА МИХАЙЛОВА в сьому річницю його смерти та в пам'ять бл. п. ОЛІ ЯХНО, бл. п. д-ра РОМАНА ГОЛІЧЕКА і бл. п. МИРОСЛАВА ЯХНО.

Ірена Новицька — 1,000 дол. і Марта Новицька Стеідл з мужем Джаном Стеідл — 500 дол. в пам'ять мужа і батька бл. п. ред. ОСИПА НОВИЦЬКОГО.

Олександра Олійник — 1,000 дол. в пам'ять чоловіка бл. п. інж. МАКСИМА Г. ОЛІЙНИКА.

Д-р Евстахій Держко — 500 дол. в пам'ять дружини бл. п. ОРИСІ-ІРЕНИ БИКАЛОВИЧ ДЕРЖКО.

Д-р іванна і д-р Олег Ратичі* — 500 дол. в пам'ять доньки бл. п. ЮЛІЯНИ РАТИЧ, на фонд Літньої Школи Українознавства.

У пам'ять бл. п. МАРІЇ ДЕЙЧАКІВСЬКОЇ: чоловік Богдан Дейчаківський з родиною — 500 дол.; Peter Pilotti — 250 дол.; Ольга і Стефан Ганушевські, Berneice O. Inglis — по 150 дол.; Олександер і Марія Крайчик — 120 дол.; Павло Беца, д-р Микола і Надія Дейчаківські, д-р Юрій і Ірена Дейчаківські, Анна і Йосиф Іванів, Богдан і Стефанія Катамай, Іван і Олександра Ковальчук, Василь Лаґошняк, Ксеня Лучковська, Стефанія Маланчук, Андрій і Люба Маринюк, Євген і; Марія Пащин, Атанас і Зорослава Слюсарчук, Starlight Trading Inc., о. Богдан і Анна Тарнавські, Український Народний Дім в Лорейн, Марія і Степан Хемич — по 100 дол.; Софія Барусевич, Богдан і Міра Бурачинські, Богдан і Неоніля Ващинські, Nigel & Lida Wilson, Дарія і Ярослав Говикович, Орест і Карен Дейчаківські, Роксана Кизик, Мирон і Марія Кузьми, Юстина Лаґошняк і Орися Вирста, Володимир і Марія Мерещаки, Н. Н., Василь Надраґа, Юрій і Ольга Пастернак, Роман і Галина Поритко, Joseph M. Rodano, д-р Євген і Ніля Стецьків, д-р Павло й Олена Турули, Нестор Уґера, Лідія Яців — по 50 дол.; Ярослав Букачевський — 30 дол.; Dorothy Wexler, Надія Волинець, Clarice Golden & Gordon I. Rozand, Оксана Клос і Ірена Кордуба, Володимир і Галина Король, Ярослав Крупяк, Любомир Лампіка, Оксана Міз, Сидір і Євгенія Новаківські, Ніна і Віра Панчак, Karen Pellowski, Микола й Ірена Ракуш, д-р Юліян і Тетяна Сілецькі, Т-во Станиславівців у Дітройті, Дарія і Володимир Федорів, Роман і Галина Шраменко — по 25 дол.; Мирон і Марія Бачинські, Михайло і Лідія Белендюки, Михайло Бохно, Степан і Емілія Воляник, Т. І І. Гаврилюк, Степан і Каролина Ганчарик, Дмитро Головацький, Анна Зенко, Мирон і Люба Кобрин, Марія Купчинська, Ліна Криштальська, Кость Мацілинський, Оксана і Євген Пакуш, Я. і О. Пантелюк, Мирослава Повх, Зенон і Олена Салій, Я. і М. Сидір, А. Седлячук — по 20 дол.; Євдокія Ступарек — 15 дол.; Михайло Баюрчак, Ярослав і Лідія Гаврих, Олександра Савин, Іза Шлапак — по 10 дол.

У пам'ять бл. п. АННИ КОМІЧАК: приятелі і знайомі — 350 дол.; Мілдред Ф. Кирімес — 100 дол.; Сальвина Іваницька, Гелен Лозік — по 25 дол.

Марія Попадюк - жінка, Андрій - син, Іванна — дочка — 300 дол. у 15-ту річницю смерти св. п. ВОЛОДИМИРА ПОПАДЮКА.

У пам'ять бл. п. д-ра СТЕФАНА ВОЙТОВИЧА: Dr. Edwin J. Carey and Dr. Dale S. Grimes — 200 дол.; Dr. Ramesh R. Khanna — 100 дол.; Dr. Andrew B. Crummy, C.D.O. University Radiology Associates, Марія Дорожинська — по 50 дол.

Герта Соколик — 100 дол. в пам'ять чоловіка бл. п. д-ра ВАСИЛЯ СОКОЛИКА.

Марія Каллиста — 100 дол. в пам'ять мужа бл. п. проф. інж. МАКАРА КАЛЛИСТОГО.

Лідія Одежинська — 100 дол. в пам'ять мужа св. п. ІВАНА ОДЕЖИНСЬКОГО.

Д-р Павло й Ірена Джулі — 100 дол. в пам'ять св. п. д-ра ОСТАПА ТАРНАВСЬКОГО.

Ярослава Слиж Панчук — 100 дол. в пам'ять брата св. п. д-ра АНТОНА СЛИЖА в дев'яту річницю смерти.

Ніна і проф. Пріцаки — 100 дол. в пам'ять св. п. ЛЮДМИЛИ ДРАГОМАНОВОЇ ДЕМИДЕНКО.

Дружина Галя Сиротюк, Євген, Орися і Дарія діти — 100* дол. у 18-ту річницю смерти мужа і батька бл. п. проф. ПАВЛА СИРОТЮКА.

Інж. Остап і Урсуля Балабани — 100* дол. в пам'ять родичів св. п. АНТОНА і ІРИНИ БАЛАБАНІВ.

Сальвина Іваницька — 100 дол. в пам'ять мужа бл. п. МИКОЛИ ІВАНИЦЬКОГО.

Оксана Мостович з родиною — 100 дол. у п'ятиліття смерти і в світлу пам'ять матері бл. п. АНТОНІЇ ІВАНОЧКО.

Наталія Євшенко — 100 дол. в пам'ять друга з Літньої Школи Українознавства в Гарварді бл. п. JOSEPH McCARTHY.

Українська Федеральна Кредитова Кооператива в Рочестері — 100 дол. в пам'ять св. п. СТЕФАНА ВЕНҐЛЬОВСЬКОГО.

Дружина Стефанія Кобилецька, мґр Святослав і Ґізеля Коцибали, мґр Ярослав і мґр Лінда Кобилецькі — по 100 дол. в пам'ять сл. п. мґра ВОЛОДИМИРА КОБИЛЕЦЬКОГО.

Д-р Ярослав (Буньо) Рожанковський, Юрій і Рут Сташинські з мамою — по 100 дол. в пам'ять св. п. проф. ОЛЕНИ ВЕРҐАНОВСЬКОЇ-КОС.

Замість квітів на могилу бл. п. д-ра МИХАЙЛА НАБОЛОТНОГО* на підтримку Літньої Школи Українознавства: Дарія Білов, Богдан і Неоніля Ващинські, Мирон і Марія Кузьма, д-р Роман і Олена Сосенко, Ярослав і Марія Тесарович — по 100 дол.; Богдан і Ольга Козак, д-р Володимир і Галина Король, Казимир Липинський, Володимир і Павлина Різник, Володимир Ястрембський — по 50 дол.; Павло Грабович — 35 дол.; родина Болтон, родина Ґенсел — по 30 дол.; Михайло і Лідія Белендюки, д-р Володимир і Мері Бунецькі, Богдан і Марія Дейчаківські, Софія Крупка, Михайло і Стефанія Павлічки, Мирослава Повх, д-р Євген і Ніля Стецьків, Богдан і Тамара Тимцюраки, д-р Павло й Олена Турули — по 25 дол.; Софія Барусевич, Надія Волинець, Марія Ґерус, родина Ільків, Олена Качала Клинкер, Ольга Кобзяр, Володимир і Дарія Ломницькі, Марія Турчин, Марія Юзик — по 20 дол.; Анна і Джеймс Дуґан, Люба Семків — по 15 дол.; Борис Бранчанський, Ярослав і Лідія Гаврих, Володимир і Ярослава Зелес, Євгенія Петрина — по 10 дол.; Йосиф Рущак — 6 дол.

Замість квітів на могилу бл. п. адвоката мґра прав МИКОЛИ РАДОВИЧА: д-р прав Володимир А. Хлебовіч — 100 дол.; доня - Соня Платош з мужем Романом, син - Мирон Радович з дружиною Марією, Степан і Катерина Качмарські, Анатоль Качмарський, родина Кобринів, Community Drug, Іліодор і Мері Стройнік, Володимир Цимбаліста — по 50 дол.; Зіновій і Гелен Балабан, Володимир і Уляна Зінич, Володимир і Євдокія Лучкань, інж. Євген і Стефа Сиротюки, Ольга і Лев Стеткевичі — по 25 дол.; Катря Гадзевич, Катрін Панчесіне, Петро і Степанія Пришляки, родина Путикевичів, Анна Рудько з родиною, родина Фармігів, Людмила Хмелівська, родина Яцикевичів — по 20 дол.; Н. Н., родина Тінишинів — по 10 дол.

Д-р прав Андрей Гарасимяк — 50 дол. в пам'ять батька, приятеля бл. п. РОДІОНА ГЕРЕЦЯ.

Лука і Марфа Кудрики — 50 дол. в пам'ять бл. п. БРОНІ КУДРИК і 50 дол. в пам'ять сестри бл. п. НІНИ КИРИЧЕНКО.

Григорій Костюк — 50 дол. в першу річницю смерти дружини бл. п. МАРІЇ КОСТЮК.

Юрій Олесницький — 50 дол. у 19-ту річницю смерти брата бл. п. д-ра БОГДАНА ОЛЕСНИЦЬКОГО.

Ірена Копач — 50 дол. в пам'ять бл. п. інж. ОЛЕКСИ СКРОБКА.

Інж. Ярослав і Ольга Дужі — по 50 дол. у пам'ять бл. п. СТЕПАНА САВЧУКА і бл. п. ВАСИЛЯ МЕЛЬНИЧИНА; по 25 дол. в пам'ять св. п. маестра ЕДВАРДА КОЗАКА, МАРІЇ ВОРИК, бл. п. ЕВДОКІЇ КУШНІРЧУК, бл. п. ТЕОДОРА ПАСТУХА, бл. п. ЯРОСЛАВА ПЕТРАЩУКА, бл. п. ЛЕВА ПРИШЛЯКА.

Нестор М. Ходновський — 50 дол. в пам'ять св. п. дружини МАРІЇ ХОДНОВСЬКОЇ.

Зеновій і Оксана Стельмахи — 50 дол. у пам'ять бл. п. АННИ ЗАДОЙНОЇ і 50 дол. в пам'ять бл. п. маестра ЕДВАРДА КОЗАКА.

Д-р Тарас і Леся Богай — 50 дол. у пам'ять бл. п. д-ра ВОЛОДИМИРА ЮЗИЧА.

Мирон і Ореста Задойні — 50 дол. в пам'ять бл. п. МАКСИМА ЗАДОЙНОГО.

Яків Рудяк — 50 дол. в 15-ту річницю смерти дружини бл. п. ЮСТИНИ РУДЯК.

Софія Патрило — 30 дол. в пам'ять бл. п. інж. ІВАНА МАКАРЦЯ.

Тамара Орловська — 25 дол. в пам'ять тети і вуйка бл. п. ІВАННИ і РОМАНА КОРДУБІВ.

Лідія і Андрій Стецики — 25 дол. замість квітів на могилу св. п. МАРІЇ СОЛЬЧАНИК.

Василь Лаґошняк — 25 дол. в пам'ять св. п. ОСИПА МАҐОЦЬКОГО.

Слава й Остап Олесницькі — 20 дол. на нев'янучий вінок бл. п. проф. ОЛЕНИ ВЕРҐАНСЬКОЇ-КОС.

Олена Паліж — 20 дол. в пам'ять бл. п. АННИ ЗАДОЙНОЇ.

* Складаємо подяку всім жертводавцям, що використали дорівнювальні фонди їхніх працедавців.

Дякуючи жертводавцям за пожертви линемо до Господа з молитовним проханням, щоб дарив Померших вічним спокоєм і радістю.

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА

З Волі Всевишнього
11-го червня 1993 року упокоївся в Бозі по довшій недузі в Ґримзбі, Онтаріо, Канада
наш незабутній і найдорожчий
БАТЬКО, ДІДО і ПРАДІД

СВЯТІШИЙ ОТЕЦЬ МСТИСЛАВ І

ПАТРІЯРХ КИЇВСЬКИЙ І ВСІЄЇ УКРАЇНИ

Горем прибиті:

син — ЯРОСЛАВ СКРИПНИК з дружиною СОФІЄЮ
доньки —
ТАМАРА ЯРОВЕНКО з мужем ПЛАТОНОМ
МАРІАМНА з мужем ІГОРЕМ СУХОВЕРСЬКИМ
внуки —
ХРИСТИНА ЯРОВЕНКО
НАТАЛЯ з мужем АНДРІЄМ КАЧАЛОЮ
АНДРІЙ СКРИПНИК
БОЯН ЯРОВЕНКО з дружиною ГАЛЕЮ
КАТРУСЯ з мужем АСКОЛЬДОМ БОЙКОМ
ТАМАРА СУХОВЕРСЬКА
ОСТАП СКРИПНИК з дружиною МАРТОЮ
КСЕНЯ з мужем ІВАНОМ БУБЕЛЕМ
правнуки — СТЕПАН, ТАЇСА, АДРІЯН, ГРИЦЬ, СВІТЛАНА, АЛЕКСАНДРА, ТЕЯ, ТОНЯ, ІВАНКА
тітка — ІРИНА ПЕТЛЮРА
і син ВОЛОДИМИР з дружиною ЛЮБОЮ
з дітьми ЮРІЄМ, ОЛЕКСАНДРОМ І ХРИСТИНКОЮ
ближча і дальша родина в Америці, Канаді й Україні

Рефлексії...

(Закінчення зі стор 2)

для наукового збірника. Ми привіталися й він, розкладаючи руками зі сумною усмішкою добавив: Як бачите, такі то наші гаразди...". Коли я під час пізніших напівприватних розмов з головою й науковим секретарем НТШ порушував між іншим з певною дозою сарказму питання приміщення НТШ, вони не нарікали, а навпаки, виказали багато терпеливости, такту й академічно-громадської здисциплінованости, впевняючи мене, що є надія на зрозуміння у тій справі зі сторони міської влади та отримання кращого приміщення. НТШ має свої передвоєнні приміщення, які йому правно належаться, але коли наразі неможливо їх отримати, то йому належиться якесь гідне, тим часове приміщення у відповідному місці з кімнатами на урядування, підручну бібліотеку й архівні матеріяли.

Зорієнтувавшися на місці в ситуації, я вирішив заторкнути те будь-що-будь болюче питання на сторінках преси після повороту до Ню Йорку. Мене, старого ентешівця (колишнього секретаря джерелознавчої Комісії матірного НТШ у Львові в останніх роках перед війною аж до ліквідації НТШ совєтськими чинниками на початку 1940 року) непокоїть, що наша понадсторічна, заслужена наукова установа, яка відограла особливу ролю в процесі національно-культурного відродження Західньої України й своїми життєдайно-академічними проміннями сіяла на території східньо-українських земель, тепер в умовах відродженої української державности так легко трактована. Якби колишні головні філяри НТШ — М. Грушевський, І. Франко й В. Гнатюк встали з гробів і подивилися на те все, то з відчаю повмирали б зараз таки. І вкінці, це також образа в відношенні до великого поета-пророка, якого іменем називається наша наукова установа — символ соборности, бо до її виникнення й розквіту причинилися діячі-патріоти з Великої України, а найбільший наш титан української національної історіографії славної пам'яті Михайло Грушевський двадцять років очолював згадану львівську кузню української наукової правди, не жаліючи свого часу, труду й здоров'я.

У зв'язку зі станом НТШ у Львові аж проситься зацитувати слова патрона товариства: „Схаменіться, будьте люди...!" Ми аж ніяк не належимо до тих песимістів, перманентних мальконтантів і нарікайлів, які з мінами діяспорних всезнайків (на щастя їх небагато!) критикують майже все, що діється в Україні. Критикувати — дуже легко, але працювати в сучасних умовах в Україні, це зовсім друге діло. Президентові України й усім тим, які разом з ним чесно тягнуть український віз вперед, належиться признання, пошана й підтримка з боку діяспори. Помилки? Де їх нема? Всюди, де щонебудь робиться, є досягнення й недоліки.

Але ми вважаємо доречним у даному випадку висловити наші завваги в конструктивному дусі, бо як не як, а НТШ заслуговує на глибоку пошану й вдячність цілого народу. Таке незавидне положення НТШ, яке до речі, не отримує навіть фінансової допомоги від державних чинників, а до того майже вегетує у халтурному примщенні, такий стан б'є по лиці тих, які вважають себе серцем і мозком народу. Тому апелюємо до компетентних чинників в Україні допомогти проводові й членству Наукового Товариства ім. Шевченка нормально працювати для нашої науки в можливих, гідних умовах. Хочемо бути оптимістами й надіятися, що все зміниться на краще, бож хіба це можливе, щоб соборно заслужена наукова установа зі своїми понадстолітніми світлими академічними традиціями була в умовах української державности... дискримінована?!

„ПЕРЕД НАМИ — ПРОДОВЖЕННЯ ПОЧИНІВ ТА НОВІ ЗАВДАННЯ"

(Закінчення зі стор. 1)

Франківського Марія Турчин. Над президіяльним столом напис: „Вітаємо делегаток XXIII Конвенції СУА", по боках — американський і український національні прапори.

Десята година ранку. Голова конвенційного комітету Люба Сіра-Робінсон вітає присутніх. На залю вносять прапори округ, під оплески присутніх входять голова контрольної комісії Євгенія Новаківська, голови окружних управ, референтки Головної Управи, редактор „Нашого Життя" Ірена Чабан, редактор англомовної частини журналу Марта Бачинська, члени Екзекутиви, почесні голови Лідія Бурачинська та Іванна Рожанковська. Голова СУА Марія Савчак, відкриваючи конвенцію, засвітила свічку на символічному „дереві життя" Союзу Українок Америки, від неї свічки відсвітили голови управ усіх дев'яти округ. Кореспонденційна секретарка Екзекутиви Марія Томоруг провела молитву. Звучать американський і український гимни та гимн СУА. Обирається почесна та ділова президії. На пропозицію заступниці голови 20-го Відділу (Філядельфія) Лідії Дяченко головою ділової президії одноголосно обирають Марію Кондрат — членку 90-го Відділу з Філядельфії.

Тривалими оплесками делегатки і гості зустріли появу на трибуні голови СУА М. Савчак, яка виступила зі словом-звітом про зроблену працю за три роки, що минули від попередньої конвенції. А роки ці були напруженими, відповідальними і напрочуд багатими на історичні події: проголошення Декларації про державний суверенітет України, відновлення незалежности української держави, референдум, відновлення Союзу Українок. Життя щоразу вносило нові корективи, і треба було не розгубитися в цьому морі подій, вражень, треба було перебудувати працю організації, пристосувати її до нових умов, зуміти знайти найкращі форми допомоги Україні, яка стала нарешті на шлях будівництва і зміцнення державности — віковічної мрії нашого народу. Тому „ця каденція, — як сказала М. Савчак, — була чи не найбільш знаменна не лише для СУА, але й для українського народу на рідних землях і в цілій українській діяспорі". Треба віддати належне, що СУА на чолі з Марією Савчак успішно склав цей відповідальний і важкий життєвий іспит на громадську зрілість — справився з новими завданнями. Тому й мала про що звітувати голова СУА, цієї найстаршої української жіночої організації Західньої діяспори, якій в ці дні виповнилося 68 років. За час своєї другої каденції М. Савчак двічі побувала в Україні: у жовтні 1990 року як гість — представник української діяспори — вона брала участь у Других Всеукраїнських зборах Руху, а в серпні минулого року — у Всесвітньому форумі українців, як делегат Західньої діяспори. Були цікаві зустрічі з представниками Уряду, зокрема з Президентом України Леонідом Кравчуком, з членами громадських організацій, з союзянками з України, інтерв'ю для засобів масової інформації. Однак не випали з поля зору і „старі справи" — матеріяльна і моральна допомога українцям у Південній Америці, Східній Европі, турбота про постійний приріст членства, про те, як заохотити молодих жінок вступати в СУА, збірка фондів на придбання нового приміщення для Українського Музею тощо.

Голова Союзу Українок Америки М. Савчак вручає д-р Марусі Бек грамоту про надання її почесного членства СУА

М. Савчак щиро подякувала всім за „дружню і бездоганну співпрацю" і на закінчення з гордістю підкреслила, що „понад 20 років праці в Екзекутиві СУА" вона зараховує до „найкращих моментів" свого життя.

Відтак з конкретними, діловими звітами виступили фінансова секретарка СУА Марта Данилюк та голова контрольної комісії Євгенія Новаківська. До мікрофону одна за одною підходили делегатки. Вони ставили запитання, просили уточнити той чи інший пункт звіту, робили зауваження, вносили конкретні пропозиції, критикували, гратулювали. Ось лише деякі з виступів:

Марія Крамарчук: „Треба більше дбати про централізацію допомоги, а не розпорошувати фонди".

Лідія Гладка: „Слідкую за нашим зростанням. Ми непропорційно виросли, але стоїмо на рівні минулого десятиріччя. У наступній каденції треба перебудувати нашу внутрішню структуру".

Орися Лончина: „Захоплена багатогранною працею СУА".

Оля Гасцька: „Ми не можемо ігнорувати потреби України... Допомагати треба навіть коштом обмежень власних потреб".

Присмно було бачити, з якою активністю виступали делегатки. Відчувалося, що на залі пасивних нема, адже праця СУА для України і рідного народу — це їхня кровна справа.

З великою увагою присутні вислухали привітання від союзянок Івано-Франківського, яке передала голова управи Марія Турчин. „Я найщасливіша жінка, бо маю можливість вітати вас, дорогі посестри, тут, в Америці, — сказала вона і передала в подарунок вишиваний рушник. — Нехай цей рушник, як два крила птаха єднає Союз Українок Америки і Союз Українок Івано-Франківська". Рушник з України, як символ єднання, прикрашав конвенційну трибуну усі три дні роботи форуму. А були вони по вінця наповнені різноманітною, змістовною і чітко продуманою програмою. Навіть час, призначений на спільний полуденок, був продуктивно використаний.

На полуденку зі словом привіту від союзянок з України виступила голова СУ Атена Пашко. Вона підкреслила, що вперше делегатка Союзу Українок присутня на конвенції СУА, розповіла про просвітницьку працю відновленої жіночої організації, яка об'єднує у своїх рядах понад 9,500 членок, про структуру та друковані органи — газети „Українка" і „Нова Хата", щиро подякувала за ту велику допомогу, яку надають їм і Україні посестри зі СУА, і побажала новообраній управі дальших успіхів „на користь нашої України".

Відтак М. Савчак та її заступниці Іванна Ратич і Ольга Гнатейко вручили понад 70-ом відділам „Таблиці признання" та почесні грамоти за особливі почини.

Надзвичайно вдало випав показ дитячої моди зі застосуванням української вишивки (проводила Оксана Кордуба, переважна більшість вишивок — теж її роботи). У демонструванні одягу взяли участь діти різного віку.

Справжньою школою обміну досвідом на конвенціях є панелі-пленуми, які проводять референтури Головної Управи. За три дні роботи Конвенції відбулося дев'ять таких панелів. Навіть важко виділити якийсь з них чи віддати перевагу — всі вони були дбайливо підготовані, з різноманітною програмою. Референтки заздалегідь подбали, щоб залучити до них цікавих людей. Єдине, що об'єднувало усі ці панелі, — проблеми України, її потреби, майбутнє молодої незалежної держави.

Про проблеми, зв'язані з приєднанням молодого жіноцтва говорилося на організаційному панелі (модератор — Ольга Гнатейко, заступниця голови СУА). І хоч у цій каденції засновано чотири нові відділи, кількість членок зменшилася. У панелі взяли участь голови новозаснованого 95-го Відділу (Кергонксон — Покіпсі, Ню Йорк) Мар'яна Заяць та 88-го Відділу — наймолодшого в Окрузі Філядельфія — Роксоляна Луців. Обидві голови вперше брали участь у конвенції.

На пленумі суспільної опіки, який вела референтка Лідія Черник, з цікавою доповіддю „Медична допомога Україні" виступив д-р Ігор Савчук. За останні 10 місяців він чотири рази був на Україні, допомагав у купівлі медичної апаратури. Він висвітлив прозірки з обласної дитячої спеціялізованої лікарні у Львові, яка обладнана апаратурою, що її купив СУА. Потім виступила д-р Христя Сливоцька, яка теж співпрацює зі СУА. Обидвоє вони — американці українського походження, які, хоч і народилися у ЗСА, не забувають про батьківщину своїх предків і радо допомагають їй. „А чи багато в нас є таких молодих лікарів?" — зауважила Наталія Даниленко, членка 90-го Відділу з Філядельфії. Виступи д-ра І. Савчука і д-р Х. Сливоцької викликали багато запитань. Всі вони зводилися до того, що зробити, щоб допомога Україні була ще ефективнішою. Адже в цій каденції референтура суспільної опіки багато уваги приділила потребуючим в Україні, особливо хворим дітям і молоді — жертвам Чорнобиля.

Хто з українських батьків не прагне, щоб їхні діти плекали рідну мову, любили свою Батьківщину, заховували прадідівські традиції! І в цьому їм покликана допомагати світличка, яка доповнює і продовжує працю батьків. Саме про свій досвід у вихованні дошкільнят поділилися колишні вчительки світличок 61-го Відділу Оксана Куйбіда-Станько і 92-го Відділу д-р Ока Грицак, які виступили з доповідями на панелі виховної референтури (модератор — виховна референтка Ольга Тритяк).

Про свою працю в бібліотеці публічних шкіл і про те, як вона намагається, щоб американські діти знали якомога більше про Україну, розповіла Ірина Демків.

Делегаток, що були на панелі, особливо турбувало, щоб наші світлички не занепадали, щоб батьки посилали до них своїх дітей. Думками, конкретними пропозиціями поділилися з присутніми Людмила Чайківська, Оля Гасцька, Надя Цегельська, Ліда Колодчин, Рома Гайда, Ірина Руснак, Леся Ткач та інші.

Якщо попередній панель можна назвати „практичним", то наступний — культурно-освітній (модератор — заступниця голови СУА для справ культури Лідія Гладка) — був цілком „теоретичний". На ньому з доповідями виступили д-р Лариса Онишкевич („Дві півкультури у двох півсвітах"), д-р Анна Процик („Деідеалізація російської культури і деідеологізація українського суспільства"), гість з України, перший заступник міністра освіти д-р Анатолій Погрібний („Сьогоденна освітня політика в Україні"), а доповідь д-р Мирослави Знаєнко, яка не могла прибути, прочитала Л. Гладка. На жаль, із-за браку часу присутні не змогли послухати А. Пашко, яка повинна була підсумувати виступи прелегентів.

Відбулися й інші панелі — зв'язків, фінансовий, пресовий, музейно - мистецький, стипендійний. Всі вони були по-своєму цікаві і викликали жваві дискусії. Про кожний з них можна писати багато, як і про працю округ, відділів, референтур, що „Свобода" постійно робить. Адже все це ланки одного великого механізму — Союзу Українок Америки, який об'єднує у своїх 105 відділах понад 3,000 членок.

Під кінець роботи другого дня Конвенції, у неділю, 30-го травня, відбулося надання почесного членства СУА д-р Марусі Бек, інж. Лідії Дяченко, Ірині Левицькій, мгр Анастасії Смеречинській та Ірині Чайківській — за довголітню працю і заслуги перед СУА.

Гучними оплесками і вставанням делегатки відповіли на пропозицію першої заступниці голови Іванни Ратич — за довголітню самовіддану працю надати звання Почесної голови СУА Марії Савчак.

Потім відбулися вибори нової Головної Управи СУА. Головою Управи одноголосно обрано Анну Кравчук, її заступницями — Ольгу Тритяк, Наталію Даниленко, Марту Хом'як, Ірину Куровицьку, протоколярною секретаркою — Іванну Ганкевич, кореспонденційною — Варку Бачинську, скарбничкою — Рому Шуган, фінансовою секретаркою — Таїсу Турянську, вільними членами — Лідію Білоус і Софію Геврик. Референтками обрані: Люба Фірчук — музейно-мистецька, Ока Грицак — виховна, Лідія Черник — суспільної опіки, Лідія Більовщук — стипендій, Олена Бобиляк — пресова. У контрольну комісію ввійшли: Іванна Ратич — голова, Марія Томоруг і Розалія Полчі — члени, Лідія Фіцалович і Марія Дорожинська — заступниці.

Новообрана голова А. Кравчук подякувала за довір'я, а М. Савчак першою привітала її з обранням на цей високий пост і побажала успіхів.

В неділю увечорі відбувся великий бенкет. За столом президії — Владика Лостен, голова СУА А. Кравчук, почесні голови Л. Бурачинська, І. Рожанковська, М. Савчак, голова СФУЖО Оксана Бризгун-Соколик, голова СУ А. Пашко, Генеральний консул України в Ню Йорку Віктор Крижанівський з дружиною, представник України в ООН Віктор Батюк, інші офіційні особи, гості. Голова конвенційного комітету Люба Сіра-Робінсон відкрила бенкет, привітала президію, делегатів, представила новообрану голову СУА А. Кравчук і попросила її до слова. „Ми маємо чим гордитися, — сказала вона. — За нами — історія Союзу Українок Америки, перед нами — продовження починів та нові завдання: іти з духом часу, зрозуміти та відчути дійсні потреби України".

Владика Василь Лостен провів молитву. З коротким привітом до присутніх звернувся представник України в ООН В. Батюк: „Любіть Україну, їй треба вашої любови!" — сказав він під оплески всієї залі.

Зі щирими словами привіту виступили гості зі Львова А. Пашко і голова обласного відділу охорони здоров'я д-р Зенон Криворучко. О. Бризгун-Соколик говорила про співпрацю СУА зі СФУЖО. „Будуймо майбутнє, яким наші нащадки будуть гордитися. І тут, і в Україні!" — сказала вона на закінчення. Потім відбулася мистецька програма, в якій виступили солістка Ліда Гаврилюк та акомпаньятор Олесь Кузишин.

На адресу Конвенції надійшли численні поздоровлення від багатьох українських установ, організацій як зі ЗСА, так і з країн нашого поселення.

У понеділок, 31-го травня XXIII Конвенція закінчила свою працю. Делегатки роз'їхалися додому, усвідомлюючи, що перед ними — нові завдання, накреслені на Конвенції, і що тільки самовідданою працею вони зможуть досягнути мети для добра СУА і українського народу.

Зустріч з конгресменом

На світлині (справа): конгресмен Киртіс Велдон, головний контролер УНС В. Пастушок, його дружина Теодозія, їхня невістка Лідія Пастушок і директор Бюра УНС у Вашінгтоні Евген Іванців.

Головний контролер Українського Народного Союзу Василь Пастушок відвідав Вашінгтон з приводу перевірки Бюра УНС у столиці ЗСА. У той час головний контролер запізнав директора вашінгтонського Бюра УНС Евгена Іванціва з конгресменом Киртісом Велдоном, який є представником пенсильванської сьомої округи. Під час зустрічі Е. Іванців мав нагоду познайомити конгресмена К. Велдона зі завданнями Бюра УНС у Вашінгтоні. Слід підкреслити, що конгресмен К. Велдон вже довгими роками є щирим приятелем українців і в Конгресі допоміг організувати речі для висилки в Україну.

Страйк...

(Закінчення зі стор. 1)

України оприлюднила заяву, у якій сказано, що страйками скористалися певні кола. Вони розпочали відкриту підготовку до антиконституційного заколоту. На їх думку, Донецька Обласна Рада, підтримуючи шахтарів, закликає до проведення референдуму щодо територіяльного устрою і ці заклики можуть спричинити конфлікт, подібний до конфлікту у Придністров'ї. Страйк, розпочатий у Донбасі, сказано у заяві ДПУ, є політичною провокацією прокомуністичних, антиукраїнських сил.

Заактивізувалися проімперські сили і в Севастополі. Там 12-го червня відбувся мітинг з вимогами передати Севастопіль Росії, зберегти єдину Чорноморську фльоту під Андріївськими прапорами, і перебрати Верховну Раду Криму. Промовці президентів Кравчука і Єльцина називали „відщепленцями", „покидьками", „зрадниками", „алькоголіками". Депутат Севастопільської Міської Ради та лідер місцевого „Фронту національного спасіння" Олександер Круглов державний прапор України назвав „Флагом окупантов, грязной тряпкой" і висловив певність, що незабаром вони зірвуть його з будинку Міської Ради.